

Bog je uvijek blizu nas

Čovjek mora biti načistu s tim, da je Bog trajno uz nas. Živimo kao da je Bog daleko, tamo među sjajnim zvijezdama; i ne pomišljamo da je on baš uvijek uz nas.

31.05.2011.

Sveti Josemaría nam pomaže živjeti svjesni da je Bog uz nas, da živimo u Božjoj prisutnosti, gdje bili da bili, činili što činili, dogodilo se što dogodilo, usred aktivnosti svakog dana.

Nikad nismo sami

Svugdje u Svetom pismu otkrit ćete božansko milosrđe:

ono ispunja zemlju (usp. Ps 33, 5), razliježe se na svu svoju

djecu, *super omnem carnem* (Sir 18, 12), i ono nam prethodi

(usp. Ps 59, 11), ono se razmnaža da nam pomogne (usp. Ps

36, 8) i ono ostaje dovijeka... (Ps 117, 2). Kad nam se Bog

obraća kao Otac koji nas ljubi, On nas promatra u svom milosrđu (usp. Ps 25, 7): dobrostivom milosrđu (usp. Ps 109,

21), kao oblak kišonosan u vrijeme sušno (Sir 35,24).

Kakvu li nam sigurnost ulijeva Gospodinova sućut! *On*

će me pozvati i ja ću ga uslišati, jer ja sam milosrdan (Izl 2,

27). To je poziv, obećanje koje on neće ostaviti neispunjeno.

Susret s Kristom, n. 7

Naš Gospodin želi da mi u svemu s Njim računamo;

i postaje nam jasno da bez Njega ne možemo ništa

učiniti, a da sve možemo u onome koji nam

daje snagu. Tako sazrijeva naša odluka da

uvijek hodamo u njegovu prisustvu.

Prijatejli Božji, 305

Bog je uvijek blizu nas

Čovjek mora biti načistu s tim, da je Bog trajno uz nas. Živimo kao da je

Bog daleko, tamo među sjajnim zvijezdama; i ne pomišljamo da je on baš uvijek uz nas.

Prisutan je kao ljubazan Otac. Svakog od nas ljubi više nego što sve majke svijeta mogu ljubiti svoju djecu. On je tu da nas pomaže, voli, blagosliva i - oprašta.

Koliko smo puta razvedrili svoje roditelje rekavši im nakon neke neposlušnosti: Neću to više učiniti! A možda smo istog dana to ponovili. Tada nas je otac hinjenom strogošću u glasu i mrka lica ukorio, a istodobno mu je, poznajući našu slabost, govorilo srce puno nježnosti: Jadno dijete, koliko se trudi da bude dobro.

Potrebno je da se upravo natopimo i ispunimo osvjedočenjem da je Gospodin naš Otac, skroz-naskroz Otac, koji je na našoj strani i na nebesima.

Put, 267

Sam! Nisi sam! Izdaleka te neprestano pratimo. Osim toga, u tebi boravi Duh Sveti, Bog je s tobom u dnu tvoje duše i sve tvoje misli, želje i djela uzdiže u nadnaravni red.

Put, 273

Kazati, raditi, govoriti u Božoj prisutnosti

Ništa ne odlučuj prije nego što stvar odvagneš pred Bogom.

Put, 266

Djelujmo uvijek tako, u Božjoj prisutnosti,

da nemamo što skrivati pred ljudima.

Brazda, 334

Radi u veselju, s mirom i u prisutnosti Božjoj.

- Na taj ćeš način, uostalom, ostvariti svoje zadaće kako treba: obaviti ćeš sve na vrijeme, makar iscrpljen umorom, uredno ćeš sve dovršiti..., i tvoja će se djela svidjeti Bogu.

Kovačnica, 744

Kojeg li pogrešnog poimanja objektivnosti!

Stavljaju na lomaču osobe ili aktivnosti

promatrajući ih kroz iskrivljene leće svojih

vlastitih pogrešaka i s ljutom bezočnosti kritiziraju

i usuđuju se savjetovati.

– Konkretni prijedlog: u ispravljaju i savjetovanju,

govoriti u Božjoj prisutnosti, primjenjujući

iste riječi na naše ponašanje.

Brazda, 644

Ne sumnjam u tvoje poštenje. Znam da radiš svjestan Božje prisutnosti. Ipak postoji jedan "ali": Tvoje djelovanje vide ili mogu vidjeti ljudi koji sude na ljudsku. Njima moraš davati dobar primjer.

Put, 275

Kako se sjećamo Boga?

Uspješna navika da bi se postigla Božja

prisutnost jest: svaki dan prva audijencija

za Isusa Krista.

Brazda, 450

Privikni se pa više puta na dan uzdigni svoje srce Bogu u zahvalnosti: što od njega primaš ovo

i ono, što su te drugi prezreli, što toliko toga imaš ili što nemaš.

I zato što je učinio tako lijepom svoju Majku, koja je i tvoja Majka. Što je stvorio sunce i mjesec, ovu životinju, onu biljku. - Što je onog čovjeka stvorio tako rječitim, a tebe tako neokretnim u riječi.

Zahvali mu na svemu jer sve je dobro.

Put, 268

Privikni se moliti usmene molitve ujutro,

dok se oblačiš, kako to čine mala djeca.

- Pa ćeš poslije, tijekom dana, više živjeti u prisutnosti

Božjoj.

Brazda, 473

Zar nisi radostan ako na svojem uobičajenom putu gradskim ulicama otkriješ neko novo svetohranište?

Put, 270

Kako ćeš živjeti u Božjoj prisutnosti kad

samo gledaš naokolo? – Opijen si ništavnostima.

Brazda, 660

Ne budi toliko slijep i nedomišljat a da se, kad već izdaleka ugledaš tornjeve i zidovlje Gospodinova doma, u duhu ne preneseš pred svako svetohranište. On te čeka.

Ne budi toliko slijep i neodmišljat a da, kad prolaziš kraj mjesta gdje znaš da se Krist vrijeđa, propustiš izmoliti koju strelovitu molitvicu Bezgrešnoj Djevici.

Put, 269

"Oče", govorio mi je daroviti student (Što je ono bilo snjim?), "mislio sam na vaše riječi - da sam dijete Božje. Zateklo me to na ulici, podigao sam glavu pun nutarnjeg ponosa: ja - dijete Božje!"

Mirne sam mu savjesti svjetovao neka njeguje takvu "oholost".

Put, 274

Navikni se da bar jednom na tjedan potražiš Mariju i s njom pođeš Isusu. Više ćeš živjeti u Božjoj prisutnosti.

Put, 276

Živi u Božjoj prisutnosti i živjet ćeš nadnaravnim životom.

Put, 278

Kao strijela

Čvrsti kov dobrog kršćanina postiže se

uz pomoć milosti u kovačnici
molitve. Život molitve može

poprimiti različite oblike. Obično se
srce otvara putem

riječi, u onim usmenim molitvama
koje nas je podučavao

sam Bog – , *Oče naš* – ili njegovi
anđeli – Ave Marija. Drugi

put upotrebljavamo profinjene
molitve, u kojim je spjevana

pobožnost bezbrojne braće u vjeri
tijekom stoljećâ: molitve

iz liturgije – *lex orandi* – ili molitve
koje potječu iz žarišta

srca koje ljubi, kao što su mnoge
marijinske antifone: *Sub*

tuum praesidium..., *Memorare...*,
Salve Regina..., Pod tvoju

obranu..., Spomeni se..., Zdravo
Kraljice...

U drugim prilikama dostaju dvije ili
tri strelovite molitve

- *iaculata* – poslane Gospodinu,

riječi koje učimo iz pomnive lektire
o Kristovu životu: *Domine*,

si vis, potes me mundare (Mt 8,2) –
Gospodine, ako

hoćeš, možeš me očistiti; *Domine, tu
omnia nosti, tu scis*,

quia amo te (Iv 21,17) – Gospodine, ti
znaš sve, ti znaš da te

ljubim; *Credo Domine, sed adiuva
incredulitatem meam*

(Mk 9,23) – Ja vjerujem, Gospodine,
ali pomози mojoj nevjeri,

ojačaj moju vjeru; *Domine, non sum
dignus* (Mt 8,8) –

Gospodine, nisam dostojan! *Dominus meus et Deus meus* (Iv 20,28) –
Gospodin moj i Bog moj! ... ili druge
molitve,

kratke i pune ljubavi, koje izvire iz
dubine duše i proizlaze iz

situacije konkretnog trenutka.

Osim toga, život molitve treba
svakoga dana nekoliko

puta naći potporu u isključivom
susretu s Bogom: trenuci

bez riječi, tihi i, ako je moguće, pred
svetohraništem, iz zahvalnosti

prema Gospodinu za dvadeset
stoljeća njegova

čekanja – kako je On osamljen! Taj
dijalog s Bogom jest duhovna

molitva, od srca k srcu, u kojoj
sudjeluje cijela duša:

razum i volja, moć predočivanja i
sjećanja. Takva molitva

pridaje našem jadnom ljudskom
životu i našoj svakodnevici

nadnaravnu vrijednost.

Minutama razmatranja, usmenom
molitvom i strelovitim

molitvama uspjet ćemo cio naš dan
na naravan način i bez

spektakla pretvoriti u neprestanu
hvalu Bogu. Ostat ćemo u

njegovoj prisutnosti, kao što su
zaljubljenici sjedinjeni u mislima,

a sva naša djela – čak i ona
najneznatnija – ispunit će

se nadnaravnim djelovanjem.

Susret s Kristom, 119

pdf | document generated
automatically from [https://opusdei.org/
hr-hr/article/bog-je-uvijek-blizu-nas/](https://opusdei.org/hr-hr/article/bog-je-uvijek-blizu-nas/)
(30.03.2025.)